

Ἐρωτηθεὶς ποτε ὁ Goethe περὶ τινος σκοτεινοῦ χωρίου ἔν τινι συγγράμματι αὐτοῦ, ἀπήντησεν, ὅτι ἄλλοτε μὲν ὁ Θεὸς καὶ αὐτὸς μόνος ἐγένωσκον τὴν ἔννοιαν αὐτοῦ, ἀλλ' ἤδη καὶ αὐτὸς ἔχασε τὸν μῖτον τῆς ἐρμηνείας τοῦ κειμένου, τὸ ὅποσον ἐπομένως τοῦ λοιποῦ μόνος ὁ Θεὸς τὸ ἔννοεῖ. Τοιαῦτα εἶναι πολλάκις τὰ κείμενα τῶν βυζαντινῶν διπλωματικῶν ἐγγράφων, ὧν τὸ ἡμέτερον ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ἐτήρησε τὴν παρὰδοξίαν. Οἱ ξένοι συχνάκις δὲν τὰ ἔννοοῦσι, οὐδ' αὐτοὶ δ' ἐπίστευσι οἱ συντάκται τῶν, μένουσι δὲ μόνον κκατληπτὰ παρὰ τοῦ Θεοῦ τῶν Βυζαντινῶν.

Ὁ ἀξιότιμος κ. Ο. Τριγγούνης, ἑκατονταετής, ὑπηρετήσας κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1821, δι' ἀναφορᾶς αὐτοῦ πρὸς τὸν κ. ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργῶν, ζητεῖ νὰ κκαταταχθῆ παρ' αὐτοῦ εἰς τι σῶμα, καὶ ζητεῖ ἵππον, διότι, ἕνεκα τῆς ἡλικίας του, οἱ πόδες του δὲν εἶναι στερεοί. Νομίζομεν, ὅτι ὁ ἔκτακτος ἑκατοντούτης ἠδύνατο καὶ ἀπ' εὐθείας, ἄνευ τῆς παρεμβάσεως τοῦ ὑπουργοῦ, νὰ ζητήσῃ τὴν κατάταξίν του εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἵππικοῦ, διὰ νὰ ἔχῃ καὶ ἵππον, ἀφοῦ προηγουμένως ἐκρίνετο ἱκανὸς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑγειονομικῆς ἀρχῆς. Ἐπειδὴ, κατὰ τὸν ἔξοχον φυσιολόγον Flourens, ὁ ἀνώτατος ὄρος τῆς ἡλικίας τοῦ ἀνθρώπου εἶναι διακόσια ἔτη, ὁ ἀξιότιμος κ. Τριγγούνης δύναται ἐπὶ μακρὸν ἀκόμη νὰ ὑπηρετῇ τὴν πατρίδα. Εὐτυχῆς αὕτη, τοιαύτης ἐμπνεύσεως ἀνταπαρνήσεις!

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν συγκοινωνεῖ ἤδη μὲ τὸ φρουρχεῖον Πειραιῶς διὰ τηλεφώνου. Ἐὰν ἡ κυβέρνησις περιωρίζετο μόνον εἰς τοιαῦτα παιγνιδάκια εὐθηνὰ καὶ μὴ ἐνοχλοῦντα τοὺς φορολογουμένους πολίτας ἀπὸ τῆς ἐργασίας των, οὐδεὶς εἶχε νὰ εἴπῃ τι κκατ' αὐτῆς. Ἐπικινουμένον λοιπὸν τὸ ἀθῶον παιγνίδιον τῆς τηλεφωνικῆς συγκοινωνίας τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Καὶ ἄλλο παιγνιδάκι ἐκ τῶν ἀθῶων (jeux innocents). Ἡλεκτρικὸν φῶς εἰς τὰ προχώματα τοῦ Πειραιῶς!

Τὸ εἶπεν ὁ σοφὸς Δαχρῆνος: «Εἰς τὸ στάδιον τῆς προοδευτικῆς ἀνελιξέως του, ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ μακρὸν χρόνον σταματᾷ εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ πιθήκου».

Δικτὶ ὁ κ. Τσόχας προϋτίμησε διὰ τὴν πρόσοψιν τοῦ θεάτρου του τὰ προσωπεῖα τῆς Κωμωδίας καὶ τῆς Τραγωδίας, καὶ δὲν ἔθετε καλλίτερον ἐκεῖ ἐπὶ τὰ ἐκμαγεῖα τῶν κ. κ. Κουμουνοῦρου καὶ Τρικουπῆ, ὧν ἕκαστος εἶνε κωμικοτραγικὸν συγχρόνως πρόσωπον;

ΠΡΕΣΒΕΙΣ. Μωρ' ἀδελφέ, δικάσκαμε τὴ διακοίνωσί σου, Μὰ τίποτε δὲ νοιώσκαμε. Γιὰ πὲς μας 'ς τὴ ζωή σου:

Δέχσκα ἢ δὲν δέχσκα; — Τὰ πέρνει ἢ ἀρνεῖται; Πολεμικὸς, εἰρηνικὸς; πὲς κκαθὰ τί εἶσαι;

ΚΟΙΜΟΜΝΑΟΓΡΟΣ. Ἄρνησι ἢ παρὰδοχή, πόλεμος ἢ εἰρήνη; Δὲν εἰμπορεῖ ἀπάντησι καὶ μὲ τὰ δυὸ νὰ γείνη;

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομηταὶ τοῦ Ἀσμοδαίου, ὧσων ἡ συνδρομὴ ἔληξε τὴν 31 Δεκεμβρίου, νὰ ἀνανεώσωσιν αὐτὴν ἐγκαίρως, ἀποστέλλοντας πρὸς τὴν διεύθυνσιν τὸ ἀντίτιμον αὐτῆς, ἵνα μὴ διακοπῆ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου. Πρὸς τοῦτοις παρακαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγράψωσι συνδρομηταὶ νὰ γνωστοποιήσωσι τοῦτο εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος ἐν ὁδῷ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Πιστωτ. Τραπεζῆς, ἀποστέλλοντας συγχρόνως καὶ τὴν ἐτήσιαν συνδρομὴν. Τὸ φύλλον πωλεῖται ἐν τῷ γραφείῳ καὶ ἀνά τὰς ὁδοὺς ἀντιλεπτ. 15.

Ὁ Ἀσμοδαῖος θὰ ἐκδίδεται καὶ ἐκτάκτως ὡσάκις ἡ ἀθηναϊκὴ κοινωνία τῷ παρέχει ἀφθονοτέραν τροφήν.

Ὁ Ἀσμοδαῖος δημοσιεύει εἰδοποιήσεις καὶ μὲ εἰκόνας.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ.